

Universitetsundervisning som et Forsøg, kan det nu efter de indbundne Erfaringer ikke betvivles, at Forsøget med at indføre denne Undervisning her i Landet er lykkedes. I Løbet af forrige Finansaar er de stedlige Folkeuniversitetsforeningers Tal steget til næsten det dobbelte (fra 27 til 52), og Undervisningen var i første Halvaar 1900 besøgt af c. 6,000 Mennesker af begge Køn; Interessen for Undervisningen synes at være i stadig Stigen, saaledes at der synes al Grund til nu at lade den foreløbige Forsøgsbevilling afløse af en regelmæssig særlig Bevilling. Med Hensyn til Størelsen af et saadant fast aarligt Tilskud til Folkeuniversitetsundervisningen har Udvalget bemærket, at Udgiften til Undervisningsmidler og det direkte Tilskud til lokale Foreninger i Betragtning af disses betydelig forøgede Antal og de stigende Krav til Undervisningen trentidig ikke tør sættes lavere end 8,000 Kr. aarlig. Til Kontorhold, hvortil der i forrige Finansaar medgik 1,050 Kr., vil der, da det bliver nødvendigt at forhøje Sekretærens Løn og at skaffe mere underordnet Hjælp, næppe kunne paaregnes mindre end 1,500 Kr. Endelig kræves der med Nødvendighed et Kontorlokale, hvilket man hidtil i høj Grad har savnet. Til Leje af et saadant vil aarlig medgaa en Udgift af 500 Kr. Det samlede aarlige Tilskud vil herefter udgøre 10,000 Kr.

Efter hvad der er oplyst med Hensyn til Betydningen af den indførte folkelige Universitetsundervisning maa man anse det for særdeles ønskeligt, at den nævnte Institution nu faar en fast og endelig Stikelse, og man skal derfor anbefale, at der bevilges et Beløb af 10,000 Kr. som aarligt Tilskud fra Statskassen til den nævnte Virksomhed.

Til IV. 43. Fra Premierløjtnant Ole Muffen har man modtaget et Andragende om, at der maa blive bevilget et Beløb af 13,100 Kr. til Beskrivelse af Udgifterne ved Bearbejdelsen af det paa hans Ekspedition i Centralasien indbundne Materiale.

Ved Finanslovene for 1897—98, 1898—99, 1899—1900 og 1900—1901 bevilgedes der ham i alt 19,500 Kr. som Tilskud til de af ham ledede Ekspeditioner med videnskabelige Formaal (til Centralasien). Fra de nævnte Ekspeditioner er der hjembragt et meget betydeligt og værdifuldt videnskabeligt Materiale, bestaaende af botaniske og zoologiske Genstande, og en Række Opmaalinger fra de undersøgte, hidtil kun i meget ringe Grad kendte Egne, samt endvidere et betydeligt, geografisk, meteorologisk, etnografisk og arkæologisk Materiale og Optegnelser angaaende 2 opdagede gammelperfekte Sprog foruden talrige Tegninger og Fotografier. Da det nævnte Materiale efter de paagældende sagkyndiges Udtalelser i høj Grad fortjener at gøres til Genstand for en nærmere videnskabelig Bearbejdelse, hvortil Andrageren imidlertid selv savner de fornødne Midler, skal man, idet man formener, at de samme Betragtninger, som tidligere have ført til Bevilgelsen af de ovennævnte Statstilskud, ogsaa bør føre til, at det fornødne Beløb til en videnskabelig Bearbejdelse af det fra Ekspeditionerne hjembragte Materiale stilles til Raadighed, meget anbefale, at det ansøgte Beløb af 13,100 Kr., hvorpaa paa nærværende Forslag er opført 7,000 Kr. som første Bidrag, bevilges.

Til IV. 44. Marinemaler, Professor Locher har ansøgt om, at der fremdeles maa blive ydet ham Understøttelse til den af ham ledede Skole til Uddannelse af Elever i Raderkunst. Efter at der i 3 Aar havde været tilstaaet ham en Understøttelse paa 2,000 Kr. aarlig i det nævnte Njemed, foresloges Understøttelsen paa Forslaget til Finansloven for 1900—1901 fornyet og samtidig forhøjet til 3,000 Kr. aarlig. I den af Folketingets Finansudvalg angaaende Finanslovsforslaget afgivne Betænkning udtaltes imidlertid Ønsket om Sagens Afslutning med en Bevilling af 2,000 Kr. for Finansaaret 1900—1901, jfr. Rigsdagstidende for 1899—1900, Tillæg B, Sp. 629—30. Det nævnte Beløb bevilgedes derefter.

Naar man nu desuagtet maa finde det rigtigt at optage Forslag om fortsat Understøttelse til den af Professor Locher ledede Skole til Uddannelse af Elever i Raderkunst, har det sin Grund i, at man maa anse det for at være af største Betydning, at Udgangen til Uddannelsen i Radering stadig holdes aaben for danske Kunstnere, og mener, at det vilde være urigtigt at opgive det saa heldigt begyndte Værk netop paa et Tidspunkt, hvor man allerede har kunnet se saa smukke Resultater af Arbejdet, som dem, den danske Raderkunst har kunnet hjembringe fra Kunststudiet i Paris i Aar. At overlade den enkelte Kunstner selv uden den Vejledning, Skolen kan byde, at arbejde sig frem til en Teknik, der er nogenlunde jævnbyrdig med udenlandsk Fagfællers, vilde ikke være heldigt, da kun de færreste Kunstnere ere i Stand til at ofre den Tid og Bekostning, som et saadant Selvstudium nødvendigtvis maa kræve. En Raderskole vil derimod hurtigere og bedre kunne lære Eleverne at opnaa den nødvendige tekniske Dygtighed, og de Arbejder, Eleverne udføre paa Raderskolen, og ved hvilke Læreren hjælper dem utover de største tekniske Vanskeligheder, ville i Reglen besidde en saadan Værdi, at den kan holde dem skadesløse for den Tid, de anvende paa deres